PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/253

ze dne 16. února 2015,

kterým se stanoví pravidla pro odběr vzorků a podávání zpráv podle směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS ([1]), a zejména na čl. 6 odst. 1b a čl. 7 odst. 1a uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Má-li být dosaženo očekávaného přínosu směrnice 1999/32/ES pro zdraví a životní prostředí, který vyplývá ze snížení emisí oxidu siřičitého z lodní dopravy, podpory spravedlivé hospodářské soutěže a větší udržitelnosti námořní dopravy, mělo by mít nákladově efektivní a soudržné provádění a prosazování uvedené směrnice vysokou prioritu.

(2) Za účelem účinného provedení článků 3a, 4a a 4b směrnice 1999/32/ES je nezbytné, aby členské státy zajistily dostatečně časté a přesné odběry vzorků lodního paliva dodaného lodím nebo používaného na palubách lodí, včetně kontroly lodních deníků a dodacích listů zásobníků.

(3) Ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice 1999/32/ES vyžaduje, aby členské státy přijaly všechna nezbytná opatření tomu, aby odběrem vzorků kontrolovaly obsah síry v lodních palivech používaných pro spalování na palubě v dotyčných mořských oblastech a přístavech. V této souvislosti by se měl odběr vzorků chápat v širokém slova smyslu tak, že zahrnuje veškeré metody ověřování souladu stanovené v čl. 6 odst. 1a písm. a), b) a c) uvedené směrnice.

(4) Fyzický odběr vzorků lodního paliva pro účely ověření souladu by měl být prováděn buď získáváním a analýzou místního vzorku paliva z lodního palivového systému, nebo analýzou příslušných zapečetěných vzorků zásobníku na palubě lodí.

(5) Četnost odběru vzorků by měla být stanovena na základě počtu jednotlivých lodí připlouvajících do členského státu, ověření lodní dokumentace, používání alternativních technologií výběru, jimiž se zajistí spravedlivé rozdělení zátěže mezi členskými státy a nákladová efektivita, jakož i na základě konkrétních záznamů o jednotlivých lodích.

(6) Odběr vzorků lodních paliv během dodávky na lodě by měl být zaměřen na dodavatele lodního paliva, u nichž bylo opakovaně zjištěno, že dodávají palivo, které neodpovídá tomu, co je uvedeno na dodacím listě zásobníku, s přihlédnutím k objemu lodních paliv uváděnému na trh dodavatelem.

(7) Za účelem nákladově efektivního provedení směrnice 1999/32/ES by členské státy měly být vybízeny k dodržování četnosti odběru vzorků paliva a měly by lodě určené pro ověření souladu vybírat na základě vnitrostátních mechanismů výběru založených na posouzení rizik nebo využívání inovativních technologií pro ověřování souladu a shromážděné údaje sdílet s ostatními členskými státy.

(8) Specializovaný informační systém Unie, který vyvinula a provozuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost a který budou mít členské státy k dispozici od 1. ledna 2015, má sloužit jako platforma pro zaznamenávání a výměnu informací o výsledcích jednotlivých ověření souladu podle směrnice 1999/32/ES. Členské státy by měly být motivovány k využívání systému, jenž může významně přispět k racionalizaci a optimalizaci posuzování souladu s požadavky uvedené směrnice.

(9) Aby nebyla ukládána nepřiměřená administrativní zátěž členským státům, které nemají pobřežní pásmo, plavidlům plujícím pod jejich vlajkou nebo jejich dodavatelům lodního paliva, neměla by se na uvedené členské státy vztahovat některá ustanovení.

(10) Při předkládání zpráv by se mělo zohlednit co nejlepší využití všech dostupných a nejmodernějších technologií tak, aby se administrativní zátěž omezila na minimum, přičemž by se měla ponechat flexibilita těm členským státům, které upřednostňují podávání zpráv tradičnějším způsobem. Členské státy proto mají možnost využít ke splnění svých příslušných povinností podávat výroční zprávy podle směrnice 1999/32/ES informační systém Unie.

([1]) Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13.

(11) Nejdříve 1. ledna 2016 a s výhradou dostupnosti sdílených údajů týkajících se ověřování souladu a odběru vzorků, pokud jde o obsah síry v lodním palivu, mohou členské státy ke stanovování priorit při ověřování lodního paliva nákladově efektivním způsobem používat mechanismus výběru založený na posouzení rizik, který je součástí informačního systému Unie.

(12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 9 odst. 1 směrnice 1999/32/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto rozhodnutím se stanoví pravidla pro metody a četnost odběru vzorků a podávání zpráv podle směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

1) „provozní nádrží“ se rozumí nádrž, z níž se odebírá palivo na napájení navazujícího zařízení na spalování topného oleje;

2) „palivovým systémem“ se rozumí systém podporující rozvod, filtraci, čištění a dodávku paliva z provozních nádrží do zařízení na spalování topného oleje;

3) „zástupcem lodě“ se rozumí velitel lodě nebo pověřený důstojník, který je odpovědný za používané lodní palivo, dokumentaci a schválení alternativního místa odběru vzorků paliva;

4) „kontrolorem obsahu síry“ (dále jen „kontrolorem“) se rozumí osoba řádně zmocněná příslušným orgánem členského státu k ověření, zda jsou dodržena ustanovení směrnice 1999/32/ES;

5) „informačním systémem Unie“ se rozumí systém, který je spravován Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a který využívá údaje jednotlivých lodí o vplutí do přístavů v rámci systému SafeSeaNet, systému pro správu informací zřízeného článkem 22a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES [1] (dále jen „systém SafeSeaNet“), s cílem zaznamenávat a předávat informace o výsledcích jednotlivých ověření souladu podle směrnice 1999/32/ES. Na základě uvedených výsledků jednotlivých ověření souladu a souvisejících zjištění podle směrnice 1999/32/ES je vytvářen unijní mechanismus výběru založený na posouzení rizik.

Článek 3

Četnost odběru vzorků lodních paliv používaných na palubě lodí

1. Členské státy provádějí kontroly lodních deníků a dodacích listů zásobníků na palubě u alespoň 10 % z celkového počtu jednotlivých lodí připlouvajících do příslušného členského státu za rok.

Celkový počet jednotlivých lodí připlouvajících do členského státu odpovídá průměrnému počtu lodí za předchozí tři roky oznámenému prostřednictvím systému SafeSeaNet.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10).

2. Od 1. ledna 2016 je obsah síry v lodním palivu používaném na palubách lodí kontrolován také prostřednictvím odběru vzorků a/nebo analýzy u lodí kontrolovaných podle odstavce 1, přičemž se kontroluje alespoň tento procentní podíl lodí:

a) 40 % v členských státech sousedících po celé délce hranic s oblastmi kontroly emisí oxidů síry (SECA);

b) 30 % v členských státech částečně sousedících s oblastmi SECA;

c) 20 % v členských státech, které s oblastmi SECA nesousedí.

Od 1. ledna 2020 je v členských státech, které s oblastmi SECA nesousedí, obsah síry v lodním palivu používaném na palubě kontrolován také prostřednictvím odběru vzorků a/nebo analýzy u 30 % lodí kontrolovaných podle odstavce 1.

Členské státy mohou dodržovat četnost kontrol stanovenou v tomto odstavci výběrem lodí na základě vnitrostátních mechanismů výběru založených na posouzení rizik a zvláštních záznamů o jednotlivých lodích nahlášených v informačním systému Unie.

3. Počet jednotlivých lodí vypočtený podle odstavce 2, který je rovněž třeba kontrolovat prostřednictvím odběru vzorků a/nebo analýzy, může být upraven (přičemž zároveň není povoleno snížení o více než 50 %):

a) odečtením počtu jednotlivých lodí, pro něž se případné nedodržení požadavků ověřuje pomocí technologií dálkového průzkumu nebo metody analýzy Quick Scan; nebo

b) stanovením příslušného počtu, pokud se ověřování dokumentů v souladu s odstavcem 1 provádí na palubě u alespoň 40 % jednotlivých lodí připlouvajících do příslušného členského státu za rok.

Úpravy uvedené v písmenech a) a b) musí být vykazovány v informačním systému Unie.

4. Od 1. ledna 2016 může členský stát namísto dodržování roční frekvence stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 uplatnit každoroční odběr vzorků na základě unijního mechanismu výběru založeného na posouzení rizik.

5. Tento článek se nepoužije na Českou republiku, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko a Slovensko.

Článek 4

Četnost odběru vzorků lodních paliv během dodávky na lodě

1. V souladu s čl. 6 odst. 1a písm. b) směrnice 1999/32/ES a při zohlednění objemu dodávaných lodních paliv členské státy provádějí odběr a analýzu vzorků lodních paliv během dodávky na lodě takovými dodavateli lodního paliva, kteří jsou registrovaní v daném členském státě a u nichž se alespoň třikrát během daného roku zjistilo, že dodávají palivo, které neodpovídá tomu, co je uvedeno na dodacím listě zásobníku na základě zpráv v informačním systému Unie nebo výroční zprávy uvedené v článku 7.

2. Tento článek se nepoužije na Českou republiku, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko a Slovensko.

Článek 5

Metody odběru vzorků pro ověřování obsahu síry v lodních palivech používaných na palubě

1. Pokud se obsah síry v lodních palivech používaných na palubě ověřuje v souladu s článkem 3, použijí členské státy k odběru vzorků a ověření souladu s normami pro obsah síry tento odstupňovaný přístup:

a) kontrola lodních deníků a dodacích listů zásobníků;

b) podle potřeby jeden z následujících způsobů odběru vzorků a analýzy nebo oba tyto způsoby:

   i) analýza zapečetěných vzorků zásobníků na palubě lodí připojených k dodacím listům zásobníků, které byly odebrány v souladu s pravidlem 18 odst. 8.1 a 8.2 přílohy VI úmluvy MARPOL;

ii) odběr místních vzorků lodního paliva pro spalování na palubě v souladu s článkem 6, po němž následuje analýza.

2. Po skončení ověřování a analýzy obsahu síry zaznamená kontrolor údaje o kontrole zaměřené na konkrétní palivo a zjištění v souladu s požadovaným druhem údajů podle čl. 7 písm. a).

Článek 6

Odběr místních vzorků na palubě

1. Členské státy odeberou místní vzorky lodního paliva na palubě prostřednictvím jednoho nebo více vzorků v místě, kde je namontován ventil pro účely odběru vzorku paliva v palivovém systému, jak je uvedeno v plánu lodních palivových potrubních systémů nebo v generálním plánu lodě a jak bylo schváleno správním orgánem státu vlajky nebo uznaným subjektem jednajícím jeho jménem.

2. Pokud se místo uvedené v odstavci 1 na lodi nenachází, je místem odběru vzorků paliva místo, kde je namontován ventil pro účely odběru vzorku a které splňuje všechny tyto podmínky:

a) je snadno a bezpečně přístupné;

b) zohledňuje různé druhy paliva používané v prvku na spalování topného oleje spalovacího zařízení;

c) je zařazeno za vývodem používaného paliva z provozní nádrže;

d) je co nejblíže k přívodu paliva do prvku na spalování topného oleje spalovacího zařízení, jak je přípustné a bezpečně proveditelné, přičemž se zohlední druh paliva, průtok, teplota a tlak za vybraným místem odběru vzorků;

e) je navrženo zástupcem lodě a schváleno kontrolorem.

3. V případě, že na lodi nejsou plně oddělené palivové systémy nebo pokud se používá vícero provozních nádrží, mohou členské státy odebrat místní vzorek na více než jednom místě palivového systému, aby se zjistilo, zda nedochází k případné křížové kontaminaci paliv.

4. Členské státy zajistí, aby se místní vzorky sbíraly do vzorkovací nádoby, z níž lze naplnit alespoň tři nádoby na odběr vzorků, které jsou reprezentativní pro používané lodní palivo.

5. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby:

a) nádoby na odběr vzorků byly zapečetěny kontrolorem pomocí jedinečného prostředku k identifikaci instalovaného za přítomnosti zástupce lodě;

b) dvě nádoby na odběr vzorků byly dovezeny na pevninu za účelem analýzy;

c) si zástupce lodě ponechal jednu nádobu na odběr vzorků po dobu nejméně 12 měsíců od data odběru.

Článek 7

Údaje, které je třeba zahrnout do výroční zprávy

Výroční zprávy o souladu s normami pro obsah síry v lodních palivech předkládané členskými státy Komisi, musí obsahovat alespoň tyto údaje:

a) celkový počet a druh nedodržení požadavků na obsah síry naměřený v palivech za rok, včetně rozsahu nesouladu jednotlivých obsahů síry a průměrného obsahu síry určeného po odběru vzorků a analýze;

b) celkový počet ověření dokumentů, včetně dodacích listů zásobníků, místa čerpání paliva, knih záznamů o manipulaci s ropnými látkami, lodních deníků, postupů změny paliva a záznamů;

c) tvrzení o nedostupnosti lodních paliv, jak je uvedeno v čl. 4a odst. 5b směrnice 1999/32/ES, včetně údajů o lodi, přístavu pro načerpání paliva a členských států, v nichž k nedostupnosti paliva došlo, počtu případů nahlášených toutéž lodí a druhu nedostupného zásobníku;

d) oznámení a protestní dopisy proti dodavatelům lodního paliva na jejich území, pokud jde o obsah síry v palivech;

e) seznam obsahující jména a adresy všech dodavatelů lodního paliva v příslušném členském státě;

f) popis používání alternativních metod snižování emisí, včetně hodnocení a průběžného monitorování emisí, nebo alternativních paliv a kontrol dodržování s ohledem na nepřetržité snižování emisí oxidů síry (SOx) v souladu s přílohami I a II směrnice 1999/32/ES u lodí plujících pod vlajkou daného členského státu;

g) podle potřeby popis vnitrostátních mechanismů výběru založených na posouzení rizik, včetně zvláštních záznamů, a využívání výsledků dálkového průzkumu a jiných dostupných technologií pro stanovování priorit při ověřování souladu s požadavky, pokud jde o jednotlivé lodě;

h) celkový počet a druh zahájených řízení o nesplnění povinnosti a/nebo sankcí, výši pokut, které příslušný orgán uložil provozovatelům lodí a dodavatelům lodního paliva;

i) v případě každé jednotlivé lodě, po kontrole lodních deníků a dodacích listů zásobníků a/nebo odběru vzorků:

   i) údaje o lodi, včetně čísla IMO, typu a stáří lodě a tonáže;

   ii) zprávy o odběru vzorků a analýze, včetně počtu a druhu vzorků, metody odběru vzorků, místa odběru vzorků, pro účely ověření souladu typu lodě;

   iii) příslušné údaje o dodacích listech zásobníků, místě čerpání paliva, knihách záznamů o manipulaci s ropnými látkami, lodních denících, postupech změny paliva a záznamech;

   iv) donucovací opatření a právní postupy zahájené na vnitrostátní úrovni a/nebo sankce vůči této konkrétní lodi.

Článek 8

Formát zprávy

1. Členské státy mohou využívat informační systém Unie, aby do něj přímo po ověření zaznamenávaly veškeré důležité údaje o konkrétním palivu a zjištění, včetně údajů o odběru vzorků.

2. K plnění oznamovacích povinností stanovených v článku 7 směrnice 1999/32/ES mohou členské státy, které pro záznam, výměnu a sdílení údajů týkajících se ověřování souladu využívají informační systém Unie, používat roční souhrn opatření na prosazování v oblasti práva Unie, jenž poskytuje informační systém Unie.

3. Členské státy, které informační systém Unie nevyužívají, buď usnadní spojení mezi informačním systémem Unie a jejich vnitrostátním systémem, který může podle potřeby alespoň zaznamenávat stejné oblasti jako ty, které jsou zahrnuty v informačním systému Unie, nebo podávají elektronické zprávy o všech položkách uvedených v článku 7.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. února 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER